

Anonymiserad version

Översättning

C-312/24 – 1

Mål C-312/24 [Darashev]ⁱ

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

29 april 2024

Domstol som begär förhandsavgörande:

Sofiyski rayonen sad (Bulgarien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

30 januari 2024

Kärande:

CL

Svarande:

Prokuratura na Republika Bulgaria

BESLUT

[utelämnas]

SOFIYSKI RAYONEN SAD, GRAZHDANSKO OTDELENIE
(Distriktsdomstolen i Sofia, tvistemålsavdelningen) [utelämnas] har efter offentlig förhandling den 30 januari 2024 [utelämnas]

[utelämnas]

i tvistemål № 20211110120709 [utelämnas],

fattat sitt beslut mot bakgrund av följande:

ⁱ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

Förevarande förfarande genomförs i enlighet med artikel 276 första stycket FEUF och kapitel 55 GPK (Grazhdanski protsesualen kodeks, civilprocesslagen) (begäran om förhandsavgörande)

Förfarandet inleddes genom att CL, [utelämnas] orten Kazitjene, [utelämnas] väckte talan **mot** PROKURATURA NA REPUBLIKA BALGARIA (PRB, åklagarmyndigheten i Republiken Bulgarien). I sin talan har han, **med stöd av artikel 2.1 punkterna 2–3 i Zakon za otgovornostta na darzhavata i obshtinite za vredi (lagen om statens och kommunernas skadeståndsansvar, nedan kallad ZODOV)**, yrkat att PRB ska förpliktas betala ett belopp på 6 000,00 BGN som ersättning för den ideella skada som CL lidit till följd av åtgärder som vidtogs mot honom i samband med att en förundersökning inleddes [utelämnas] och följderna därav.

I ansökan har CL gjort gällande att han hade ställning som misstänkt, dock utan att formellt ha delgetts misstanke om brott [i originalet: ne e bil privlechen kato obvinyaem]. Han informerades om att han var ”en person med oklar roll”. Han frihetsberövades under en tidsperiod på 24 timmar. Vid en senare tidpunkt vilandeförklarades förundersökningen till följd av att gärningsmannen inte kunde identifierats (artikel 244.1 punkt 2 NPK – Nakazatelno-protsesualen kodeks (straffprocesslagen)). Efter att förundersökningen hade avslutats slutgiltigt var det inte längre möjligt för honom att befordras i sin tjänst på Ministerstvo na vatreshnite raboti (Inrikesministeriet), på grund av han hade haft ställning som misstänkt. CL har gjort gällande att han lidit ideell skada till följd av följande handlingar: **1)** Han var frihetsberövad i 24 timmar. **2)** Gripandet ägde rum inför alla kollegor och anställda på hans kontor. **3)** Han delgavs inte någon information vare sig om varför utredningen hade inletts eller att han hade rätt att träffa en advokat eller kontakta anhöriga. Dessutom beslagtogs hans telefon. **4)** Utredningsåtgärder vidtogs mot honom: två olika typer av tvångsåtgärder i samband med genomsökning (i original: obisk, pretarsvane) och ett förfarande för identifiering av en gärningsman, men han hade inte ställning som tilltalad och dömdes inte för något brott. **5)** I egenskap av tjänsteman vid inrikesministeriet nekades han befordran till högre tjänstegrader under åren 2016–2022 på grund av att han varit misstänkt i den ovannämnda förundersökningen. När det gäller de handlingar som beskrivs i punkterna 1–4 ovan, har CL gjort gällande att skadan som han lidit uppkom under en tidsperiod på sju månader efter att utredningsåtgärderna vidtogs mot honom i den ovannämnda brottmålsprocessen. Han har begärt att han ska strykas ur databasen där han är registrerad som misstänkt.

Svaranden, ÅKLAGARMYNDIGHETEN I REPUBLIKEN BULGARIEN, har bestritt yrkandet i sin helhet och inte vitsordat något belopp som skäligt i sig.

Begäran om förhandsavgörande avser hur information (insamling, lagring, radering) om personer som är misstänkta i brottmålsprocesser ska behandlas när den utredande myndigheten ingår i organisationsstrukturen hos den arbetsgivare som den misstänkte arbetar för. Begäran om förhandsavgörande avser vilka

uppgifter arbetsgivaren får samla in, lagra eller radera, när andra av arbetsgivarens organisatoriska enheter vidtar utredningsåtgärder mot en av de anställda. Genom begäran om förhandsavgörande vill den hänskjutande domstolen få ett klargörande av hur begreppet ”rätten att bli bortglömd” ska tolkas i en situation där de insamlade uppgifterna finns i personalakten för den anställde som arbetar vid en organisatorisk enhet hos en arbetsgivare, och där just dessa uppgifter samlats in inom ramen för en brottmålsprocess som genomförts av en annan organisatorisk enhet hos arbetsgivaren, när denna andra organisatoriska enhet är den utredande myndigheten i brottmålsprocessen. Har en arbetsgivare, som har organisatoriska enheter som vidtar utredningsåtgärder, rätt att neka en anställd befordran enbart på grund av att vederbörande är misstänkt i en pågående brottmålsprocess inom ramen för vilken utredningsåtgärder utförs av en annan organisatorisk enhet hos arbetsgivaren? Får en arbetsgivare som har ett särskilt direktorat som genomför utredningsåtgärder inom ramen för brottsutredningar neka en anställd som arbetar på ett annat direktorat befordran på grund av att den anställde är misstänkt eller tilltalad i en brottmålsprocess som genomförs av en annan organisatorisk enhet hos arbetsgivaren?

PARTER I MÅLET

Kärande: CL... [utelämnas] staden Kazitjene, ... [utelämnas]

Svarande: ÅKLAGARMYNDIGHETEN I REPUBLIKEN BULGARIEN (PRB), staden Sofia [utelämnas]

BAKGRUND

Det är ostridigt mellan parterna att en förundersökning [utelämnas] inleddes den 1 mars 2016 avseende följande begångna brott: Rån som medgärningsman i förening med andra personer – brott enligt artikel 198.1 jämförd med artikel 20.2 och med artikel 20.1 i NK (Nakazatelen kodeks – strafflagen). Förundersökningen genomfördes mot en okänd gärningsman. Det är ostridigt mellan parterna att CL under åren 2012–2023 innehade olika befattningar som polistjänsteman i olika direktorat vid inrikesministeriet: Generaldirektoratet för säkerhetspolisen och generaldirektoratet för den nationella polisen.

Den 17 maj 2016 hölls ett allmänt möte med samtliga polistjänstemän som vid tillfället var närvarande vid den enhet där CL arbetar. Enligt de uppgifter som framkommit ska sektionschefen, en företrädare för direktoratet för intern säkerhet vid inrikesministeriet, en åklagare vid SGP (Sofiyska gradska prokuratura – åklagarmyndigheten i staden Sofia) och en utredare ha deltagit i detta allmänna möte. Det är ostridigt att CL vid detta möte greps offentligt inför samtliga närvarande och var tvungen att lämna ifrån sig sitt polisemblem, sitt vapen och sin polislegitimation.

Det är ostridigt att CL greps den 17 maj 2016 och var frihetsberövad i 24 timmar. CL greps med stöd av ett beslut som antagits av direktoratet för intern säkerhet vid inrikesministeriet. Beslutet antogs med stöd av artikel 72.1 punkt 1 ZMVR [Zakon

za ministerstvoto na vatreshnite raboti – lagen om inrikesministeriet] (person beträffande vilken det föreligger uppgifter om att han eller hon har begått ett brott). I beslutet angavs att personen greps på grund av att han den 1 mars 2016 som medgärningsman tagit lös egendom som tillhörde en annan i syfte att tillägna sig denna genom att använda våld, vilket utgör ett brott enligt artikel 198.1 jämförd med artikel 20.2 och artikel 20.1 NK.

Det är utrett att CL försattes på fri fot efter 24 timmar. Det är ostridigt att CL inte formellt delgavs misstanke om brott. Han anklagades inte för brott. CL blev föremål för tvångsåtgärder i samband med utredningen, närmare bestämt husrannsakan och beslag. En husrannsakan genomfördes i CL:s bostad. CL deltog i ett förfarande för identifiering av en gärningsman, där målsägandena inte identifierade honom som gärningsman. Då CL hade ställning som misstänkt togs hans fingeravtryck. Det konstaterades att det inte fanns några spår av honom på föremålen som tillhörde målsägandena. Det är ostridigt att husrannsakan och beslaget genomfördes efter att tillstånd inhämtats i förväg från domstol. Parterna är överens om att förundersökningen är vilande på grund av att gärningsmannen inte kunde identifieras.

Under förfarandet konstaterades att CL hade återgått i tjänst inom inrikesministeriets organisation. CL deltog i urvalsförfaranden för befordran till andra tjänster vid andra enheter, avdelningar och direktorat inom inrikesministeriets organisation. Det huvudsakliga skälet till att han inte utnämndes till någon annan tjänst är att han hade gripits som misstänkt i samband med den ovannämnda förundersökningen. Det framgår av CL:s personalakt och av inrikesministeriets arkiv att CL greps och blev föremål för utredningsåtgärder (husrannsakan, beslag, förfarande för identifiering av en gärningsman) i egenskap av misstänkt. Skälet till att CL inte befordrades eller överfördes till andra enheter var att han var misstänkt för brott enligt artikel 198.1 NK – rån – inom ramen för den ovannämnda förundersökningen.

CL har gjort gällande att han har lidit ideell skada till följd av att han greps inför sina kollegor, närmare bestämt till följd av den förödmjukelse som det innebär att efter långvarig tjänstgöring vid inrikesministeriet gripas för ett brott, vilket det inte har kunnat styrkas att han begått. Han har vidare gjort gällande att han lidit skada till följd av att han inte delgavs någon information i samband med gripandet – ingen advokat, inget telefonsamtal till familjen och han underrättades inte heller om något skäl för gripandet. Han anser att gripandet har utgjort ett hinder för hans karriärutveckling och yrkesutveckling. Hans arbetsgivare, som var den som utförde gripandet, lagrar uppgifter om förundersökningen i en databas och vägrar att avlägsna eller radera dem. Trots detta anges CL:s namn som misstänkt i förundersökningen, vilket har hindrat honom från att befordras till högre tjänstenivåer.

**RÄTTSPRAXIS FRÅN VARHOVEN KASATSIONEN SAD NA
REPUBLICA BULGARIA (HÖGSTA DOMSTOLEN I REPUBLIKEN
BULGARIEN (VKS))**

Det framgår av VKS rättspraxis att en person som har förekommit i en brottsutredning och inte formellt delgetts misstanke om brott har rätt till ersättning om brottmålsprocessen avslutas slutgiltigt. Ersättningen betalas ut i enlighet med ZODOV. Personen kan också begära skadestånd för tiden innan någon misstanke riktats mot honom eller henne, om han eller hon var den enda person som kunde ha begått brottet vid tidpunkten då en brottmålsprocess inleddes mot en okänd gärningsman. Svaranden i förevarande mål är åklagarmyndigheten, eftersom det rör sig om en förundersökning.

SKÄLEN TILL ATT DEN HÄNSKJUTANDE DOMSTOLEN ANSER ATT BEGÄRAN OM FÖRHANDESAVGÖRANDE ÄR NÖDVÄNDIG FÖR ATT AVGÖRA MÅLET

Enligt den bulgariska straffprocesslagen (NPK) förekommer det rättsliga begreppet misstänkt inte i brottmålsprocessen. Till följd av domen i mål C-209/22 åtnjuter den misstänkte rättigheter enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/48/EU av den 22 oktober 2013 om rätt till tillgång till försvarare i straffrättsliga förfaranden och förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder samt om rätt att få en tredje part underrättad vid frihetsberövande och rätt att kontakta tredje parter och konsulära myndigheter under frihetsberövandet*, med undantag för att sådan tillgång till en försvarare endast är nödvändig om den berörda personen kan utöva sin rätt till försvar på ett praktiskt och effektivt sätt.

Parterna är överens om att CL till fullo erhöll den processuella ställningen som misstänkt under den omnämnda förundersökningen. Efter bevisupptagningen delgavs han emellertid inte en formell brottsmisstanke och brottmålsprocessen mot honom har varit vilande sedan år 2016 på grund av att det inte varit möjligt att identifiera en gärningsman.

CL har gjort gällande att han har rätt till skadestånd för att han greps i ett fall där han var misstänkt, men där hans delaktighet i ett brott inte hade styrkts. Han har yrkat skadestånd på följande grunder: 1. Han greps inför sina kollegor på sin arbetsplats. 2. Ställningen som misstänkt har utgjort ett hinder för hans karriärutveckling inom inrikesministeriets organisation. 3. I samband med gripandet fick han ingen tillgång till information – ett samtal med familjen eller med en advokat, så att han hade kunnat ta reda på varför han hade gripits.

Inrikesministeriet är en enda administrativ myndighet med ansvar för att upprätthålla den allmänna ordningen. Den består av flera direktorat, där generaldirektoratet för den nationella polisen och generaldirektoratet för säkerhetspolisen är ansvariga för åtgärder för skydd av den allmänna ordningen.

Samtidigt kan inrikesministeriets anställda också vara misstänkta, tilltalade och anklagade. Utredningsåtgärder som riktar sig mot tjänstemän vid inrikesministeriet genomförs av direktoratet för intern säkerhet, oberoende av vilket brott det rör sig om. Direktoratet för intern säkerhet ansvarar för att

genomföra utredningsåtgärder som avser brott där det finns uppgifter som tyder på att de har begåtts av tjänstemän vid inrikesministeriet. En utredande polistjänsteman från direktoratet för intern säkerhet har behörighet att inleda förundersökningar mot tjänstemän vid de andra direktoraten inom inrikesministeriet. Tjänstemännen vid direktoratet för intern säkerhet utför utredningsåtgärder – husrannsakan, beslag, förhör av vittnen, formell delgivning av brottsmisstanke, utlämnande av utredningshandlingar, och så vidare.

Då det är fråga om en enda administrativ myndighet är inrikesministeriet arbetsgivare för samtliga arbetstagare som är anställda vid ministeriet. Varje enskilt direktorat ska lagra information om sin personal i en separat personalakt för varje anställd. Vid deltagande i urvalsförfaranden för befordringar och förflyttningar begärs personalakten ut, och även upplysningar om hur den berörda tjänstemannen har fullgjort sina arbetsuppgifter, om han eller hon har varit misstänkt, tilltalad eller anklagad, eller om han eller hon har gjort sig skyldig till disciplinära överträdelser eller brott mot den allmänna ordningen.

För det andra är direktoratet för intern säkerhet en organisatorisk enhet inom inrikesministeriet som vidtar utredningsåtgärder beträffande brott när det finns uppgifter som tyder på att de begåtts av anställda vid inrikesministeriet. De uppgifter som erhålls under undersökningen lagras också i personalakten. En intern kontroll genomförs, vars resultat också ska föras in i personalakten.

I detta sammanhang uppstår ett problem i samband med behandling, lagring och användning av uppgifter som inhämtats av ett direktorat vid inrikesministeriet som agerar i egenskap av utredande myndighet i samband med en brottmålsprocess och som görs tillgängliga för ett annat direktorat vid inrikesministeriet som agerar i egenskap av arbetsgivare i förhållande till den misstänkte/tilltalade/anklagade. Den hänskjutande domstolen anser att det är oklart huruvida det är tillåtet att ex officio föra in uppgifter som inhämtats av ett direktorat vid inrikesministeriet, som agerar i egenskap av utredande myndighet, i personalakten för en person som är anställd som polistjänsteman på ett annat direktorat vid inrikesministeriet. Hur kommer denna information att lagras, under hur lång tid, och kan den utgöra ett hinder för den anställdes karriärutveckling? Problem i samband med behandling och lagring av utredningsuppgifter som samlats in av inrikesministeriet behandlas i målen **C-205/21 och C-118/22**.

I förevarande mål agerade inrikesministeriet som arbetsgivare genom de direktorat där CL var i tjänst, men samtidigt även som utredande myndighet genom direktoratet för intern säkerhet, som genomför utredningar av brott som begåtts av inrikesministeriets anställda.

Är det proportionerligt att inrikesministeriet, när det agerar i egenskap av arbetsgivare, använder sig av och grundar sig på uppgifter om en anställd som erhållits från en annan avdelning/ett annat direktorat inom ministeriet i samband med att sistnämnda direktorat fullgjorde sina uppgifter som utredande myndighet? Är målsättningen att en organisatorisk enhet inom inrikesministeriet ska upptäcka

och förebygga brott förenligt med arbetsgivarens möjlighet att neka befordran enbart på grund av att arbetstagaren varit misstänkt för ett brott i ett fall där utredningen vilandeförklarades på grund av att gärningsmannen inte kunde identifieras?

Den hänskjutande domstolen framhåller att det inte står klart huruvida dataskyddsförordningen är tillämplig i situationer som den förevarande, där det är fråga om en och samma organisationsstruktur, där vissa av direktoraten fungerar som arbetsgivare och andra vidtar åtgärder som utredande myndighet i en brottmålsprocess.

I artikel 4.1 i dataskyddsförordningen definieras begreppet personuppgifter. Det är ostridigt i målet att inrikesministeriet lagrar uppgifter i egenskap av arbetsgivare, att CL var misstänkt och greps under förundersökningen för brottet ”rån i medgärningsmannaskap”. Frågan uppkommer huruvida lagringen och den omständigheten att uppgifterna förs till den misstänktes personalakt utgör en behandling av personuppgifter i den mening som avses i artikel 4.2 i dataskyddsförordningen, eller om personalakten är ett register i den mening som avses i artikel 4.6 i samma förordning. Den hänskjutande domstolen vill även få klarhet i huruvida lagring av uppgifter såsom de i förevarande mål omfattas av tillämpningsområdet för artikel 9.2 b i dataskyddsförordningen.

Det är notoriskt känt för den hänskjutande domstolen att tjänstemän som ansvarar för den allmänna ordningen (personer som arbetar vid inrikesministeriet) måste uppfylla högre moraliska och etiska krav än andra kategorier av arbetstagare och tjänstemän. Dessa personer får inte fällas, anklagas, åtalas eller misstänkas för brott, eftersom detta skulle strida mot syftet med deras yrkesverksamhet som är att upprätthålla ordningen i staten och att förebygga, utreda och förhindra brott och lagöverträdelser. Det föreligger emellertid en oskuldspresumtion till dess att motsatsen bevisats. Den hänskjutande domstolen är osäker på huruvida arbetsgivaren kan neka befordran enbart på grund av att tjänstemannen är misstänkt/anklagad/tilltalad, i synnerhet med hänsyn till de högre etiska krav som denna kategori av anställda måste uppfylla. Får en arbetsgivare förhindra karriärutvecklingen för en tjänsteman till följd av att han eller hon varit misstänkt/tilltalad/anklagad för brott, även efter att brottmålsprocessen mot tjänstemannen vilandeförklarats? Det är oklart huruvida insamlingen och behandlingen av personuppgifter som rör en tjänstemans ställning som misstänkt/tilltalad/anklagad i dennes personalakt är uppenbart proportionerlig i förhållande till de krav som ställs på denna kategori av tjänstemän. Detta beror på att endast en lagakraftvunnen fällande dom kan utgöra skäl för att avsluta anställningsförhållandet med tjänstemannen.

Samtidigt erinras om att rätten att bli bortglömd har införts genom skälen 65 och 66 samt artikel 17 i dataskyddsförordningen. Mot denna bakgrund anser den hänskjutande domstolen att det är oklart huruvida rätten att bli bortglömd som föreskrivs i artikel 17.1 a i dataskyddsförordningen ska tolkas på så sätt att samtliga personuppgifter ska raderas ur en anställds personalakt, om dessa

uppgifter har samlats in av en annan organisatorisk enhet hos arbetsgivaren, vilken utför en utredande myndighets uppgifter, och det av dessa uppgifter framgår att arbetstagaren varit misstänkt/tilltalad/anklagad för ett brott.

Den hänskjutande domstolen är osäker på huruvida olaglig behandling i den mening som avses i artikel 17.1 d i dataskyddsförordningen avser behandling och lagring av personuppgifter som utförs av en organisatorisk enhet hos arbetsgivaren på grund av misstankar om att en av dess anställda har begått ett brott, när personuppgifterna har erhållits, inhämtats och lagrats av en annan organisatorisk enhet hos arbetsgivaren i dess egenskap av brottsbekämpande myndighet.

Enligt skäl 19 och artikel 2.2 d i dataskyddsförordningen regleras behandling och lagring av personuppgifter i brottmålsprocesser i *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF jämförd med artikel 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna*.

Målet vid den nationella domstolen avser uppgifter som arbetsgivaren lagrat i tjänstemannens akt och som erhållits av ett annat direktorat hos arbetsgivaren, vilket agerar i egenskap av utredande myndighet i brottmålsprocesser mot polistjänstemän (personer som är verksamma inom inrikesministeriets organisationsstruktur). Den hänskjutande domstolen anser att personuppgifter som inhämtats i samband med en brottsutredning mot en tjänsteman omfattas av dataskyddsförordningen, direktiv 2016/680 och rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling.

Genom artikel 10 i direktiv 2016/680 införs en särskild kategori av personer. Den hänskjutande domstolen vill få klarhet i huruvida det är proportionerligt att lagra personuppgifter i personalakten för en tjänsteman vid inrikesministeriet inom ramen för en brottmålsprocess som inletts mot tjänstemannen, med hänsyn till de högre moraliska krav som ställs på de som utövar detta yrke. Får arbetsgivaren ex officio använda personuppgifter som erhållits i samband med en utredning, när det är en av arbetsgivarens andra organisatoriska enheter som vidtar utredningsåtgärderna? Frågan uppkommer huruvida ”personuppgifter” och ”behandling”, i den mening som avses i direktiv 2016/680, ska tolkas på så sätt att de omfattar sådan verksamhet som är i fråga i förevarande mål. Den hänskjutande domstolen ska ta ställning till frågan huruvida artikel 9.1 i direktiv 2016/680 ska tolkas på så sätt att den tillåter att en arbetsgivare samlar in och lagrar personuppgifter om en person som är anställd vid ett direktorat och är misstänkt/tilltalad/anklagad för brott, när arbetsgivaren har inhämtat uppgifterna genom ett annat av sina direktorat som är en utredande myndighet.

Sökanden har ansökt till flera urvalsförfaranden för befordran och förflyttning och kom på första plats varje gång. På grund av sin ställning som misstänkt utnämndes

han dock inte till de befattningar för vilka han rangordnades på första plats. I detta sammanhang vill den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida lagring av personuppgifter som utförs inom en och samma organisationsstruktur (såsom inrikesministeriet, där vissa av direktoraten fungerar som arbetsgivare och ett särskilt direktorat fungerar som utredande myndighet) utgör **en form av diskriminering** i den mening som avses i artikel 1 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling, när uppgifterna rör ställningen som en anställd har [i egenskap av part] i en brottmålsprocess och samlas in av ett direktorat inom en och samma organisationsstruktur, där sistnämnda direktorat har rollen som utredande myndighet. Frågan uppkommer således om principen om likabehandling även omfattar ett förbud mot lagring av personuppgifter som rör en tjänsteman som varit misstänkt, men där brottmålsprocessen har avslutats?

Mot bakgrund av vad som anförts ovan ska målet vilandeförklaras i enlighet med artikel 631.1 GPK jämförd med artikel 267 första stycket FEUF till dess att Europeiska unionens domstol har avgjort de tolkningsfrågor som anges i beslutdelen av begäran.

Mot denna bakgrund har DEN HÄNSKJUTANDE DOMSTOLEN fattat följande

BESLUT:

Följande frågor **HÄNSKJUTS** till Europeiska unionens domstol för förhandsavgörande **enligt artikel 267 FEUF och artikel 629 GPK**:

Ska **artikel 2.1 i dataskyddsförordningen** tolkas på så sätt att behandling av personuppgifter omfattar verksamhet som utförs inom en och samma organisationsstruktur, där vissa av direktoraten i organisationen fungerar som arbetsgivare, medan ett av de andra direktoraten agerar i egenskap av utredande myndighet i brottmålsprocesser mot anställda vid de andra direktoraten? **Om denna fråga ska besvaras jakande:**

1. Ska begreppet **behandling av personuppgifter** i artikel 4.2 i dataskyddsförordningen tolkas på så sätt att det omfattar en verksamhet inom ramen för vilken information avseende en konkret anställd förs till dennes personalakt, när arbetsgivaren, i sin egenskap av utredande myndighet, har erhållit informationen från ett av sina andra direktorat?
2. Ska begreppet **register** i artikel 4.6 i dataskyddsförordningen tolkas på så sätt att det omfattar den personalakt som förs över en tjänsteman eller anställd som arbetar vid en av arbetsgivarens direktorat, när informationen samlats in av ett annat av arbetsgivarens direktorat som agerar i egenskap av utredande myndighet?
3. Ska **artikel 9.2 b i dataskyddsförordningen** tolkas på så sätt att en organisatorisk enhet hos en arbetsgivare får samla in och lagra uppgifter om att den anställde var misstänkt/tilltalad/anklagad i en brottmålsprocess, när

- informationen samlats in av en annan organisatorisk enhet hos arbetsgivaren som agerar i egenskap av utredande myndighet?
4. Ska **rätten att bli bortglömd** enligt artikel 17.1 a i dataskyddsförordningen tolkas på så sätt att en arbetsgivare är skyldig att radera samtliga uppgifter från den anställdes personalakt som arbetsgivaren, genom ett annat av sina direktorat som agerar i egenskap av utredande myndighet i fråga om de egna anställda, har samlat in och lagrat om att den anställda
 - 4.1. är misstänkt/tilltalad/anklagad för ett brott i en pågående brottmålsprocess, och
 - 4.2. var misstänkt/tilltalad/anklagad för ett brott, men där brottmålsprocessen har vilandeförklarats eller lagts ned?
 5. Ska begreppet personuppgifter som har **behandlats på ett olagligt sätt**, i den mening som avses i artikel 17.1 d i dataskyddsförordningen, tolkas på så sätt att det omfattar uppgifter som arbetsgivaren har mottagit, samlat in och lagrat genom en av sina organisatoriska enheter som ansvarar för brottsutredningar mot anställda vid arbetsgivarens andra organisatoriska enheter, när dessa personuppgifter har lagrats i personalakten och rör den omständigheten att den anställda är misstänkt/tilltalad/anklagad för ett brott, närmare bestämt att den anställda
 - 5.1. är misstänkt/tilltalad/anklagad för ett brott i en pågående brottmålsprocess, och
 - 5.2. var misstänkt/tilltalad/anklagad för ett brott, men där brottmålsprocessen har vilandeförklarats eller lagts ned?
 6. Ska begreppet **personuppgifter** i den mening som avses i artikel 3.1 i *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/JAI, jämförd med artikel 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna*, tolkas på så sätt att detta begrepp avser uppgifter som arbetsgivaren har erhållit, samlat in och lagrat genom en av sina organisatoriska enheter som agerar i egenskap av utredande myndighet i en brottmålsprocess mot en av arbetsgivarens anställda som tjänstgör vid en annan av arbetsgivarens organisatoriska enheter?
 7. Ska begreppet **behandling** i den mening som avses i artikel 3.2 i *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet*

av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF jämförd med artikel 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas på så sätt att det omfattar en verksamhet som innebär att arbetsgivaren lagrar personuppgifter som rör en anställd i dennes personalakt, i en situation där arbetsgivaren erhållit, samlat in och lagrat uppgifterna genom en av sina organisatoriska enheter, som agerar i egenskap av utredande myndighet i en brottmålsprocess mot en av arbetsgivarens anställda som tjänstgör vid en annan av arbetsgivarens organisatoriska enheter?

8. Ska **artikel 9.1** i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF jämförd med artikel 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas på så sätt att det är tillåtet för arbetsgivaren att samla in och lagra information om en anställd som är misstänkt/tilltalad/anklagad för brott, när denna information har samlats in av arbetsgivaren genom en annan av arbetsgivarens organisatoriska enheter som agerar i egenskap av utredande myndighet i en brottmålsprocess mot den anställde?
9. Ska **artikel 16.2** i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF jämförd med artikel 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas på så sätt att arbetsgivaren är skyldig att radera samtliga uppgifter från den anställdes personalakt som arbetsgivaren har samlat in och lagrat genom en annan av arbetsgivarens organisatoriska enheter, som agerar i egenskap av utredande myndighet i en brottmålsprocess mot den anställde, och som rör den omständigheten att den anställde
 - 9.1. är misstänkt/tilltalad/anklagad för ett brott i en pågående brottmålsprocess, och
 - 9.2. var misstänkt/tilltalad/anklagad för ett brott, men där brottmålsprocessen har vilandeförklarats eller lagts ned?
10. Ska **artikel 1** i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling tolkas på så sätt att en arbetsgivare, i en situation där en av dess organisatoriska enheter fattar beslut om utredningsåtgärder gentemot en anställd vid en annan

organisatorisk enhet, inte får vägra att befordra vederbörande enbart av det skälet att den anställd

10.1. är misstänkt/tilltalad/anklagad för ett brott i en pågående brottmålsprocess, och

10.2. var misstänkt/tilltalad/anklagad för ett brott, men där brottmålsprocessen har vilandeförklarats eller lagts ned?

Målet **VILANDEFÖRKLARAS** [utelämnas]

[utelämnas]

ARBETS
DOKUMENT